

2. Автоматизована навчальна система – комплект навчально-методичних матеріалів, який реалізовано у вигляді комп'ютерної програми навчального призначення.

3. Дистанційний курс з веб-базуванням – мережевий дистанційний курс, який є електронним навчально-методичним комплексом, реалізований у середовищі Інтернет або Інтранет.

Використання мультимедійних технологій у процесі музично-теоретичної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва сприяє всебічному й гармонійному розвитку особистості, формуванню творчих здібностей, фантазії, художньої уяви, сприйняття, креативного мислення, загальних слухових навичок, внутрішнього слуху, сприяє ефективному засвоєнню знань з дисциплін музично-теоретичного циклу і є продуктивною, високоефективною педагогічною умовою професійного становлення майбутніх учителів музичного мистецтва [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волочаєва Л. А. Інтенсифікація навчально-виховного процесу засобами мультимедійних технологій: дидактично-методичний аспект проблеми / Л.А. Волочаєва. – Тростянець, 2014. – 71 с.

2. Гаврілова Л.Г. Система формування професійної компетентності майбутніх учителів музики засобами мультимедійних технологій : дис. доктора пед. наук : 13.00.04 / Людмила Гаврилівна Гаврилівна. – Київ, 2015. – 656 с.

3. Імбер В. І. Педагогічні умови застосування мультимедійних засобів навчання у підготовці майбутнього вчителя початкових класів: дис. канд. пед. наук: 13.00.04 / Імбер Вікторія Іванівна. – Вінниця, 2008. – 238 с.

4. Локарева Ю. Використання мультимедійних технологій у процесі музично-теоретичної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва / Юлія Локарева // Наукові записки. – Випуск 125. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В.Винниченка, 2014. – 272 с. – (Серія: Педагогічні науки).

5. Смолянинова О.Г. Мультимедиа в образовании (теоретические основы и методика использования) / О.Г. Смолянинова – Красноярск : КрГУ, 2003. – 140 с.

6. Шлыкова О. Культура мультимедиа : учеб. пособие для студ. вузов / О. Шлыкова – М. : Фаир-Пресс, 2004. – 415 с.

Тамара Онищук,

студентка 4 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **І. В. Дубінець**, к. пед. н, доцент (БДПУ)

МУЗИКОТЕРАПІЯ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Важко переоцінити вплив музики, яка є живим, невичерпним джерелом натхнення, на людину. Музика може надати насолоду, але також одночасно викликати сильне душевне переживання, збудити до роздумів, відкрити невідомий світ фантазій. Безмежні можливості музики впливати

на внутрішній світ людини особливо виділяють музикотерапію в якості засобу корекції емоційних відхилень, страхів, рухових і мовних розладів, відхилень у поведінці, при комунікативних труднощах.

Актуальність музикотерапії визначається соціальними, культурологічними та психолого-педагогічними факторами. В останні роки збільшується число дітей із затримкою психічного розвитку, що теж актуалізує музикотерапію. На підставі загальних положень музичної терапії розробляється велика кількість методів музичного лікування й музичної освіти, що забезпечують нормальний фізичний та моральний стан людини.

З найдавніших часів люди використовували музику як лікувальний засіб впливу на людину. Культуру якої б країни ми не розглядали, скрізь можемо знайти цікаві відомості про цей спосіб оздоровлення.

У наукових працях першого загальноновизнаного теоретика музики – давньогрецького філософа Піфагора – ми знаходимо опис того, яким чином можна впливати за допомогою музики на емоційний стан людини. За свідченням одного з піфагорійців, Ямвлиха, який залишив нам трактат "Життя Піфагора", Піфагор вважав, що на людей найкраще впливати через їх органи чуття, тому зробив головним музичне виховання. За допомогою деяких мелодій і ритмів він виліковував людські вади та встановлював початкову внутрішню гармонію. А також створив засоби стримувати і зцілювати хвороби душі і тіла [3, с. 53].

З давніх джерел маємо свідчення, що музиканти лікували людей від тяжких хвороб, зцілювали їх. Так, італієць Сенократ звуком труб повертав божевільним здоров'я, а Талет з Кандії звуками кіфари виганяв чуму. Пророк Давид своїми співами та грою на кіфарі вилікував біблейського царя Саула від нападів тяжкої депресії. Лікар Асклепід звуками музики зупиняв сварки, а звучанням труби відновлював слух глухим [2, с. 80].

У XVII і особливо в XVIII століттях використання музикотерапії увійшло в моду в салонній медицині Європи. Великосвітські ескулапи радили своїм пацієнтам приймати їжу під стукіт барабанів.

У другій половині XIX століття фізіологи почали вивчати дію музики на організм і підтвердили, що вона викликає цілий спектр фізіологічних змін самого різного характеру. Учений І. Догель встановив, що під впливом музики змінюються кров'яний тиск, частота скорочень серцевих м'язів, ритм і глибина дихання як у тварин, так і в людини.

У другій половині XX століття інтерес до музичної терапії та механізму її впливу значно зріс. Збільшилися й технічні можливості в дослідженні фізіологічних реакцій, що виникають в організмі у процесі музичного сприйняття. Було доведено, що музика активно впливає на функції всіх життєво важливих фізіологічних систем, інтенсивність різних фізіологічних процесів дихання та серцево-судинну систему, кровообіг, призводить навіть до певних гормональних та біохімічних змін.

Ефективність музикотерапії виправдовується такими естетотерапевтичними цілями: естетизація та гармонізація педагогічно-корекційного середовища; сприяння розвитку комунікативності; розвиток творчої уяви та фантазії; релаксація психологічного тону; розвиток емоційної сфери та естетичних потреб [1, с. 16].

Сьогодні в Україні сфера музикотерапії знаходиться в стані розвитку, і в нашому суспільстві вона відіграє дуже важливу роль. Адже музика має властивість впливати не лише на фізіологічний стан, а й на настрій, думки та світогляд людини. Починаючи від 2000-х і дотепер музикотерапією займається С. С. Недериця, музикант, диригент, музикотерапевт, автор і популяризатор декількох методик музикотерапії, зокрема «ефект Моцарта для новонароджених». Ноу-хау Степана Недериці полягає в тому, що він першим винайшов і втілює ідею поєднання класичної музики і звуків природи (спів пташок, дельфінотерапія).

Отже, музикою ми можемо регулювати нашу психіку, змінювати настрій в різних життєвих ситуаціях. У станах нездужання, поганого самопочуття ми звикли покладатися на допомогу лікарів, забуваючи, що маємо власну могутню силу – психічну енергію, силу духу, творчої уяви, яка у поєднанні з вібраційним впливом відповідної музики може слугувати для нас найефективнішими ліками для подолання будь-якої хвороби. Основним медикаментом лікування служить творчість композиторів і вдалий підхід щодо її використання з боку спеціалістів. Тому, можна сказати, що музикотерапія відіграє важливу роль, адже музика є невід'ємною частиною духовного світу людини та виконує терапевтичну, виховну та інтелектуальну роль. Мабуть, ніяке інше мистецтво не може впливати на настрій та самопочуття людини так, як це робить музика.

ЛІТЕРАТУРА

1. Петрушин В.И. Музыкальная психотерапия : теория и практика : [учеб. пособ. для студ. высш. учеб. заведен.] / В. И. Петрушин. – М. : Гуманитарный. изд. Центр ВЛАДОС, 2000. – 176с.
2. Федій О.А. Естетотерапія : [навч. посіб.] / О. А. Федій. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 256с.
3. Ямвлих. Жизнь Пифагора / Ямвлих. – Новый Акрополь, 1998. – 241с.

Катерина Отришко,
студентка 6 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **Р.В. Павленко**, викладач (БДПУ)

РОЛЬ ВИДАТНИХ ДІЯЧІВ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ У НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Процес національного відродження, зміцнення самостійності України, її розбудова зумовлюють новий підхід до виховання громадянина, перегляду і розкриття ланок, механізмів і чинників його формування, розробки науково обґрунтованої системи національного виховання, спрямованого на формування громадянина-патріота. Важливе місце в цьому процесі займає позашкільна діяльність, що є одним із пріоритетних напрямків державної освітньої політики, визначених Національною